

PÉNZÜGYI SZERVEZETEK
ÁLLAMI FELÜGYELETE
HUNGARIAN FINANCIAL
SUPERVISORY AUTHORITY

A Szolvencia II keretdirektíva-javaslat és a CRD elemeinek összehasonlítása

Készítette: **Boziné Kristóf Katalin** az Aktuárius munkacsoport közreműködésével

2008. január

Tartalomjegyzék

I. Bevezetés: A CRD és a Szolvencia II kapcsolata.....	2
II. Rövid összefoglaló – hasonlóságok és különbségek.....	5
III. Táblázatos összehasonlítás.....	9

A Szolvencia II Keretirányelv-tervezet és a CRD összehasonlítása

A CRD olyan direktívákat tartalmaz, amelyeket már elfogadtak és bevezettek az Európai Unió tagállamaiban, míg a Szolvencia II keretirányelv-tervezet (S2D) jelenleg csak egy bizottsági javaslat. A Lámfalussy-eljárással összhangban a S2D direktíva-tervezet első szintű (Level 1), alapelv szintű szabályokat fogalmaz meg. A részletesebb specifikációk kidolgozása még folyamatban van, erre a második szinten (Level 2), a végrehajtási szabályok keretein belül kerül sor.

A Szolvencia II Keretirányelv tervezeten a továbbiakban a COM 2007/361-es számú dokumentumot értjük, amelyet az EU Bizottság a terveknek megfelelően 2007. július 10-én nyújtott be az Európai Parlamentnek.

Hangsúlyozzuk, hogy a bizottsági javaslat még átalakulhat a parlamenti és tanácsi tárgyalások során.

I. Bevezetés: A CRD és a Szolvencia II kapcsolata

Míg a Solvencia II direktíva-tervezet a biztosítókra és a viszontbiztosítókra vonatkozik, addig a CID-et (Credit Institutions Directive – Hitelintézetekre vonatkozó direktíva) és Tőkemegfelelési direktívát (Capital Adequacy Directive – Befektetési szolgáltatókra vonatkozó direktíva) egyesítő CRD (Capital Requirements Directive) a banki szektort érintő szabályozás.

A CRD és a Szolvencia II rendszerének és részleteinek összehasonlítását már számos dokumentum tartalmazza, azok főbb elemei a következők:

1) Tőkeszabályozás

Mindkét rendszer lényegi és új eleme az előrettekintő, a jövőbeni kockázatok felmérését és az ahhoz szükséges tőkemennyiség kockázaterzékenyebb meghatározását jelentő tőkeszabályozás. Eltérésként említhető, hogy a bankokkal szemben a biztosítók felé (standard formulával, illetőleg belső modell útján számított) kétszintű tőkeszükséglet fogalmazódik meg:

- ❖ MTSZ (minimum capital requirement), ami egy egyszerűen számítható, objektív és robusztus minimális tőkekövetelmény meghatározása, amely a végső felügyeleti intézkedés szintjét jelenti,
- ❖ SZTSZ (solvency capital requirement), amely lehetőleg minden számszerűsíthető kockázati kitettséget figyelembe vevő, kockázatalapú tőkeszükséglet, amely a biztosító - elvárt biztonsági szinthez tartozó - gazdasági tőkeszükségletét tükrözi.

Mind a CRD-ben, mind a S2D-ben lehetőségük van (lesz) az intézményeknek a szabályozók által meghatározott modell egyes elemeinek, vagy akár a teljes modellnek a kiváltására saját fejlesztésű belső modellel. Ezen modelleket mindkét rendszerben szigorú engedélyezési eljárásoknak kell alávetni. A validációs folyamat nagy vonalakban szintén hasonló elvek és folyamatok mentén zajlik majd.

Ennek eredményeként a CRD-s implementációban és validációban szerzett tapasztalatok beépíthetőek a majdani Szolvencia II-s validálási munkákba.

2) ICAAP-SREP vs ORSA-SRP:

- ❖ Mindkét rendszernek az új tőkeszabályozás mellett kiemelt jelentőségű eleme az intézmény saját kockázat- és tőkeazonosító, értékelő és kezelő rendszere (CRD: Belső tőkemegfelelés-értékelési folyamat –Internal Capital Adequacy Assessment Process/ICAAP, S2D: Szavatolótőke és szolvencia-értékelés – Own Risk and Solvency Assesment/ORSA).
- ❖ Mindkét esetben e folyamatokat az intézményeknek úgy kell kialakítaniuk, hogy az alkalmas legyen a felügyeleti felülvizsgálati folyamat támogatására is.
- ❖ Mindkét esetben szükséges - az egységes felügyeleti gyakorlat biztosításának érdekében - egyfajta standardizált eljárás megfogalmazása (CRD: Supervisory Review and Evaluation Process/SREP; S2D: Supervisory Review Process/SRP – felügyeleti felülvizsgálati folyamat): a kockázatok felismerése, azonosítása, mérése, elemzése; mennyiségi, minőségi eszközök, arányosság elvének alkalmazása, a tőkeszükséglet szintjének megsértéséhez kapcsolódó felügyeleti intézkedések).
- ❖ Az SREP/SRP, mint folyamat, feltételez egy állandó kapcsolattartást, egyeztetést a felügyelet és az intézmények között.

3) Vállalatirányítás:

A CRD és a Szolvencia II. is nagy hangsúlyt helyez a vállalatvezetés felelősségére, a megfelelő funkciók kiépítésére. Bár a két tevékenység bizonyos eltérései jelentkezhetnek abban, hogy a megkövetelt funkciók struktúrájukban, tartalmukban eltérhetnek (pl. S2D-ben van aktuáriusi funkció, illetve a kockázati menedzsmentnek a biztosítástechnikai kockázatokot is le kell fedniük), de az azonos funkciók tartalmának, valamint az ilyen kvalitatív tényezők (pl. vállalatvezetés, belső ellenőrzés) vizsgálatának szükségszerűen hasonlóknak kell lenniük szektortól függetlenül.

4) Közzététel, adatszolgáltatás:

Egy közelmúltban a 3 Lámfalussy bizottság közös munkájaként elvégzett felmérés¹ azt mutatta, hogy valójában nagy átfedések nincsenek a szektorális adatszolgáltatások között. A több országban tevékenykedő csoportok számára a legnagyobb adminisztratív terheket, ezáltal a legnagyobb költségeket az adott területre, tevékenységre vonatkozóan eltérő nemzeti adatkérések jelentik. E felmérés eredményeire alapozva állíthatjuk, hogy a Szolvencia II majdani adatszolgáltatási rendszere – bár kialakítása során jelentősen

¹ [3L3 2007 12 Final \(Report on cross-sectoral reporting requirements\).doc](#), [3L3 2007 14 \(Cover note to report on cross-sectoral reporting requirements\).doc](#)

támaszkodik a CRD, azon felül a CEBS eredményeire – részleteit tekintve bizonyosan el fog térni a CRD-től. Ugyanakkor az azonosan kezelhető fogalmak azonos adatszolgáltatási módszerekkel történő elektronikus adatgyűjtését célzó XBRL projekt várhatóan biztosítja azt, hogy az azonos jelentéssel bíró adatok azonos tartalommal is rendelkezzenek.

II. Rövid összefoglaló – hasonlóságok és különbségek

Felügyelési struktúra

Általánosságban mindkét prudenciális rendszernek célja, hogy kockázatalapú felügyelést biztosítson, így hasonlóan is épülnek fel.

A S2D és a CRD is 3 pillérre építve fedi le széles alkalmazási területét:

- 1. Pillér: kvantitatív követelmények (értékelési előírások, szavatolótóke definíciója, tőkekövetelmények számítása és befektetési/koncentrációs szabályok)
- 2. Pillér:
 - belső kockázat-értékelési és kezelési folyamat kialakítására vonatkozó követelmény (CRD-ben ICAAP; S2D-ben ORSA) és irányítási szabályok felállítása
 - felügyeleti felülvizsgálati folyamat (CRD-ben SREP; S2D-ben SRP) és felügyeleti hatáskörök, beleértve a kiegészítő tőkeszükséglet (capital add-on) előírásának lehetőségét
- 3. Pillér: a cégekre és a felügyeleti hatóságokra vonatkozó közzétételi és adatszolgáltatási követelmények

Mindkét szabályozás tartalmaz a banki vagy biztosítási csoportok szervezetét érintő előírásokat is (pl.: a csoportfelügyelő és felelőségeinek meghatározása, illetve minden felügyelő számára kötelező az információcsere és konzultáció egy-egy fontos döntést megelőzően).

Mindazonáltal néhány eltérés is megfigyelhető a három pillér szervezetében és egyes alkotórészeiben. Például a felügyeleti felülvizsgálati folyamat sokkal bővebben és explicitebben jelenik meg a S2D cikkeiben, mint a CRD-ben. Továbbá a S2D az Európai Bizottságtól kéri egy sor vállalatvezetési követelményre vonatkozó végrehajtási szabály elfogadását, ugyanakkor a Hitelintézetekre vonatkozó direktíva mellékletében kevés ilyen követelmény szerepel. A S2D-ben a felügyeleti jelentést is a 3. Pillér tartalmazza, míg a CRD-ben ezt a 2. Pillér foglalja magában.

Értékelési előírások

A S2D jelentősen közelebb áll a Tőkemegfelelési direktívához, mint a Hitelintézetekre vonatkozó direktívához azáltal, hogy *piaci értékeléssel konzisztensen* értékeli az eszközöket és a kötelezettségeket.

A S2D értékelési szabályait a *teljes valós értékeléssel* foglalhatjuk össze. A CRD-ben az értékelési előírások elvben ugyanúgy a számviteli szabályokon alapulnak, mint a pénzügyi beszámolóknak. A Tőkemegfelelési direktívában ez azt jelenti, hogy a piaci érték az értelemszerű, míg a Hitelintézetekre vonatkozó direktívában nem.

Tőkekövetelmények

A Hitelintézetekre vonatkozó direktívának 2 alternatív rendszere van a tőkekövetelmény kiszámítására: egy standard módszer, ahol külső minősítéseket használnak a kockázatérzékenység figyelembe vételére és egy belső modelleket használó megközelítés. Ez utóbbi felügyeleti jóváhagyáshoz van kötve. A S2D is lehetőséget ad a cégeknek arra, hogy

vagy a standard formulát alkalmazzák, vagy pedig elfogadási kérelmet nyújtsanak be a felügyelethez belső modell használatára vonatkozóan. Ez elméletileg hasonlóan tűnhet a kétféle szabályozásban, de jelentős különbség rejlik az alap (standard) módszerek szerkezetében. A S2D például nem említi külső minősítéseket² és a standard formulában szereplő faktorok száma jóval nagyobb, mint a Hitelintézetekre vonatkozó direktívabelieké. Emiatt a két rezsím összehasonlítása az alábbiakban a CRD-beli fejlettebb alternatívára vonatkozik.

A S2D-ben 2 párhuzamos tőkekövetelmény vonatkozik a cégekre: az alacsonyabb tőkekövetelményt, a minimális tőkeszükségletet (MTSZ-t) a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető szavatolótőkéjének kockázati mértékeként („Value-at-Risk”) kalibrálják, 80%–90% közötti biztonsági szinten, egy éves időszakra vetítve. A magasabb szavatolótőke szükséglet (SZTSZ) egy éves időhorizonton 99,5%-os VaR-nak felel meg. Az MTSZ pontos formulája még nyitott kérdés.

A CRD-ben különböző kalibrációk vonatkoznak az egyes kockázati kategóriákra. A belső minősítéseken alapuló módszer (internal based approach/IRB, hitel kockázat) egy éves, 99,9%-os VaR-ral egyezik meg egy konkrét modellt feltételezve a kötelezett nemfizetésére. A működési kockázatra alkalmazott AMA (advanced measurement approach) módszert is 99,9%-os VaR szerint, 1 évre kalibrálják. A kereskedési könyv 99%-os biztonsági szintre van beállítva, 10 munkanapos időtartammal. A tőkekövetelmény a kereskedési könyv kockázataira az alábbiak maximumaként számolódik:

- i. egy szorzószor (legalább háromszor) az átlagos VaR-érték az elmúlt 60 munkanapra számítva,
- ii. az előző nap VaR-ja.

A bankok tőkekövetelményeit vizsgálva megállapíthatjuk, hogy nincs egyedi tőkekövetelmény az 1. Pillérben a banki könyvek szerinti kamatrés-kockázatokra és a kamatláb-kockázatokra. A kiegészítő tőkeszükséglet (add-on) előírása szükségessé válhat, ahol ez a kockázat jelentős – ezt a felügyeleti felülvizsgálati folyamatban a 2. Pillérben vizsgálják majd.

Az egyes kockázati (al)kategóriákra a tőkekövetelmények terjedelmét, kalibrációját és metodológiáját érintő különbözőségek nehezé teszik a két szektor összehasonlítását.

Egy általános szintű összehasonlítás azért is lenne még nehezebb, mert a CRD egyszerűen összegzi a kockázati (al)kategóriákra számított tőkekövetelményeket, míg a S2D standard formulája korrelációs mátrixok használatát írja elő az egyes kockázati modulok aggregálásához, figyelembe véve a kockázati kategóriák közötti diverzifikációs hatásokat. Továbbá, amennyiben a cég használ belső modellt az SZTSZ kiszámításához, szabadon alkalmazhat saját módszereket és becsléseket a diverzifikáció figyelembe vételére, beleértve az entitások közötti diverzifikációt is. Az ebből származó előnyök a vállalat/csoport SZTSZ-ének csökkenéséhez fognak vezetni.

Belső modellek

A belső modellek tekintetében a S2D a CID-hez képest jóval nagyobb szabadságot enged meg a módszerek, feltételezések kiválasztására és a korreláció-számításra vonatkozóan. A CRD változó szabadságot tesz lehetővé: míg a hitelkockázat modellezését korlátok közé szorítja, addig a működési és piaci kockázatok leírását széleskörű szabadság, korlátozásmentesség jellemzi. A S2D a teljes (minden kockázati modulra kiterjedő) és részleges modellek (egy

² Azonban nagy valószínűséggel a Szolvencia II is alkalmaz majd külső minősítéseket (ez jól látszik az eddigi hatástanulmányokból is), csak nem a keretirányelv-tervezetben, hanem a végrehajtási szabályokban lesz majd ez lerögzítve.

kockázati modulokra/almodulokra vagy csak a főbb üzleti egységekre vonatkozik) közötti széleskörű választási lehetőséget nyújt. A CRD-ben csak részleges modellek elfogadottak, melyek a piaci, hitel vagy működési kockázatra alkalmazhatóak.

Szavatolótóke

Mind a S2D, mind a CRD három szintre sorolja be a tőkeelemeket.

A S2D általános szabályokat fektet le a szavatolótóke szerepének elismerésére, a tőkeelemek figyelembe vételére és a tőkeszintek definiálására. A második szintű végrehajtási szabályok keretében állít majd fel egy részletes listát a szavatoló tőkeelemekről, és lehetséges, hogy alszinteket vezet majd be. Noha a S2D általános elvei konzisztensnek tűnnek a CRD-vel, számos eltérés van a szavatolótóke definíciójában a két szektorban, például az innovatív tőkeelemek kezelésében.

Belső irányítás, kockázatmenedzsment és felügyeleti felülvizsgálati folyamat

A csoportfelügyelés kivételével nincs lényegi különbség a két rendszer között.

A CRD és a S2D is megkívánja a cégektől, hogy felállítsanak egy belső rendszert a jelentős kockázatok azonosítására, kezelésére, figyelésére és jelentésére (CRD esetében az ICAAP; a Szolvencia II. esetében az ORSA), illetve követelményeket fogalmazzanak meg a vállalvezetésre, belső ellenőrzésre, kockázatkezelésre és a vállalkozást ténylegesen vezető vagy más fő funkciót ellátó személyek alkalmasságára és megbízhatóságára vonatkozóan ('fit and proper' standards). A részletek mélységében különbözik a két direktíva, de a lényeg hasonló, attól eltekintve, hogy a S2D leír számos funkció iránti igényt és azok feladatát is bemutatja, mint például az aktuárius szerepét. A S2D-nek világos célja, hogy szektorok közötti konzisztenciát érjen el a vállalatvezetési követelményekben a banki, befektetési és (viszont)biztosítási szektor között.

Mindkét irányelv előírja a tagállamoknak, hogy a felügyeleti hatóságoknak lehetőségük legyen preventív és korrekciós intézkedésekre, és a felügyelet munkájához minden szükséges információ rendelkezésre álljon.

Mindkét irányelv megköveteli, hogy egy intézmény felügyelője értékelje a direktíva előírásainak teljesítését és a cég belső kockázatkezelési rendszerét. Szintén mindkét direktíva feljogosítja a felügyeleteteket kiegészítő tőkeszükséglet megállapítására, azzal a különbséggel, hogy a S2D több kockázati kategóriát fed le a kockázati modulokban. A host felügyelet „add-on”-t előíró hatásköre korlátozódhat a S2D-ben (lásd csoportfelügyelet).

Közzététel

A 3. Pillér közzétételei hasonlóak, attól eltekintve, hogy a S2D megkövetel évenkénti közzétételt az „add-on”-nal és a tőkekövetelmény megsértésével kapcsolatban, viszont a CRD nem.

Csoportfelügyelés

A CRD szerint a solo felügyeletnek teljes körű a felelőssége a tőkekövetelményeknek való megfelelés kikényszerítése a leányvállalatok szintjén, valamint „add-on”-t is előírhat a leányvállalatoknak, míg a S2D sokkal inkább növeli a csoportfelügyelet szerepét. Ugyanakkor a S2D alatt a solo felügyelet kezdeményezheti az SZTSZ tőkekövetelményt kiegészítő tőkeszükséglettel való kiigazítását („add-on”, 2. Pillér, még abban az esetben is, ha az egy csoport anyafelügyelete által engedélyezett belső modell eredménye), vagy kivételes esetben

megkövetelheti solo szinten a standard formula használatához való visszatérést. A S2D-ben lehetőséget nyújt a diverzifikáció csoportspecifikus becslésére, míg a CRD nem.

III. Táblázatos összehasonlítás

	CRD (CID & CAD)	S2D
Általános észrevételek		
Hatály	<p>Hitelintézetek és befektetési szolgáltatók</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Hitelintézetekre vonatkozó direktíva (CID) – a banki könyvre vonatkozik ▪ Tőke megfelelési direktíva (CAD) – a kereskedési könyvre vonatkozik 	<p>Biztosítók és viszontbiztosítók</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ 13 (viszont)biztosítási irányelv egyetlen dokumentumba történő átdolgozása, amelybe az új szolvenciaszabályok is beépülnek
A direktívák célja	<p>Hitelintézetekre vonatkozó direktíva – a betétesek érdekvédelme és a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítása, valamint egyenlő versenyfeltételek megteremtése.</p> <p>Tőke megfelelési direktíva – harmonizáció biztosítása a prudenciális felügyeleti rendszerek között.</p>	<p>Az ügyfelek érdekvédelmének növelése, az európai biztosítási szektor versenyképességének fokozása, valamint a jobb szabályozási környezet kialakítása.</p>
Hivatkozás a nemzetközi standardokra	<p>A Bázel II-ben lefektetett részletes javaslatok szigorú követése, ahol az releváns.</p>	<p>Konzisztenciára törekszik az IAS/IFRS és az IAIS standardokkal. (Az IAIS standardok annyira nem részletesek, mint a Bázel II.)</p>
Értékelési előírások		
Értékelési előírások	<p>Hitelintézetekre vonatkozó direktíva ugyanazokat a számviteli szabályokat alkalmazza, mint a pénzügyi beszámolóknban.</p> <p>ATőke megfelelési direktíva</p>	<p>Az eszközöket / kötelezettségeket azon az összegben (valós értéken) kell értékelni, amelyen jól tájékozott, üzleti szándékkal rendelkező felek közötti, szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügylet során</p>

	saját prudens értékelési előírásokat állít fel, amely a piaci értékre állítja be az értékeket, de aztán hivatalos vizsgálatot kíván meg az értékcorekciók iránti szükségletre vonatkozóan.	értékesíteni / átruházni vagy rendezni lehetne őket. A technikai tartalékokra speciális értékelési előírások vonatkoznak.
--	--	---

A tőkekövetelmények általános jellemzői

Kockázati modulok	<p>A banki könyv figyelembe veszi a hitelkockázatot, partnerkockázatot (counterparty credit risk), felhígulási kockázatot, devizaárfolyamkockázatot, árukockázatot és működési kockázatot.</p> <p>A kereskedési könyv figyelembe vesz egyedi és általános pozíciókockázatot a kötvényekre, részvényekre, hitelderivatívákra, elszámolási/leszállítási kockázatot³, partnerkockázatot (counterparty credit risk), nagykockázatot, devizaárfolyamkockázatot, árukockázatot és működési kockázatot.</p> <p>A felhígulási kockázat⁴, elszámolási kockázat és az</p>	<p>A S2D-ben biztosításspecifikus modulok szerepelnek: élet, nem-élet és speciális egészségbiztosítási kockázat. Az életbiztosítási szerződések jellegéből adódóan egy kiigazításra lehet szükség a jövőbeni nyereségrészesedés hatásának figyelembe vételével.</p> <p>A figyelembe vett modulok (közelebb állnak a Tőkemegfelelési direktívához, mint a Hitelintézetekre vonatkozó direktívához): <u>Piaci kockázat</u>, amely magában foglalja az alábbi almodulokat: kamatláb kockázat, részvény kockázat és ingatlan kockázat, kamatrés-kockázat (ez közelebb áll aTőkemegfelelési direktíva alatti egyedi kockázathoz, mint a Hitelintézetekre vonatkozó direktívabeli hitelkockázathoz), koncentrációs kockázat és devizaárfolyamkockázat.</p>
-------------------	---	---

³ Az elszámolási kockázat annak a kockázata, hogy egy átutalási rendszeren keresztül lebonyolított elszámolás nem várt módon teljesül. Az elszámolási kockázat magában foglalhat hitel- és likviditási kockázati elemeket is. Forrás: http://www.pszaf.hu/resource.aspx?ResourceID=pszfhu_bazellII_utmutatoICAAP

⁴ A felhígulási kockázat azt a kockázatot jelenti, amely szerint a követelés összegét csökkentik az adós pénzbeli és nem pénzbeli jóváírásai. A felhígulási kockázat következképp az intézmény által megvásárolt és finanszírozott követelésből befolyó összeg potenciális csökkenésére utal. Ide tartozik a követelés kötelezettje által fizetendő szerződéses összegnek pénzbeli és nem pénzbeli csökkentésének lehetősége (például a minőségi kifogásból eredő árengedmény, visszaszállítás, az eladó és a kötelezett közötti tartozások beszámítási lehetősége).

[Forrás: http://www.pszaf.hu/resource.aspx?ResourceID=pszfhu_vkkharmadik]

	<p>árúkkockázat bankspecifikus kockázatok.</p>	<p><u>Partner nemfizetésének kockázata.</u></p> <p><u>Működési kockázat</u></p>
<p>Tőkekövetelmény(ek)</p>	<p>Egyetlen tőkekövetelményt határoz meg, amely az alábbi három kockázati terület összegeként adódik:</p> <p>Hitel kockázat (2 módszer): egy standard módszer (Standardised Approach (SA)) és egy belső modell (Internal Ratings Based (IRB)), melyet tovább lehet osztani alapmódszerre (Foundation IRB (F-IRB)) és fejlettebb megközelítésre (Advanced IRB (A-IRB)).</p> <p>Pozíció /piaci kockázat (2 módszer): egy standard egy belső modell (jellemzően VaR alapú). Moduláris számítás.</p> <p>Működési kockázat (3 módszer): 3 standard módszer (- a Basic Indicator Approach (BIA), a Standardised Approach (TSA), az Alternative Standard Approach (ASA)) – és egy belső modellel való megközelítés (Advanced Measurement Approach (AMA)).</p>	<p>Két tőkekövetelményt határoz meg: a Minimális Tőkeszükségletet (MTSZ) és a Szavatoló-tőke Szükségletet (SZTSZ).</p> <p>Az MTSZ egyszerűen számítható, objektív és robusztus minimális tőkekövetelmény, amely a végső felügyeleti intézkedés szintjét jelenti (a megsértéstől számítva 3 hónapon belül korrekciós intézkedéseket kell tenni). (Egy számítási módszer lesz rá.)</p> <p>Az SZTSZ standard formula egy kockázatalapú moduláris tőkekövetelmény, amely a különböző kockázati modulok tőkekövetelményeinek egy lineáris korrelációs mátrixon keresztül történő aggregálásából adódik. A kockázati modulok: nem-élet, élet, egészség, piaci, nem-fizetés és működési kockázat. Ezen kockázati modulok almodulokra bomlanak. Részleges belső modellt lehet használni a kockázati modulokra vagy almodulokra. Továbbá részleges belső modellt alkalmazhatunk a teljes üzletre vagy csupán a főbb üzleti egységekre is.</p>

A szükséges intézkedés tőke meg nem felelés esetén	Nincs rögzített időtartam a nem megfelelő tőkehelyzet korrigálására, bár a hitelintézeteknek hamar meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket.	Az SZTSZ nem teljesítése esetén a tőkekövetelmény megsértésétől számított 6-9 hónapon belül kell megtenni a korrigáló intézkedéseket, akár a standard formulából számolódik, akár (teljes v. részleges) belső modell eredménye az SZTSZ. Az MTSZ megsértését 3 hónapon kell rendezni.
A kalkuláció gyakorisága	Évente legalább kétszer, a Hitelintézetekre vonatkozó direktíva 74. cikkének 2. bekezdésének megfelelően. Mindazonáltal a Hitelintézetekre vonatkozó direktíva 75. cikke előírja az intézeteknek, hogy mindig elegendő saját tőkével rendelkezzenek (ami gyakoribb számítások előírására utal). ATökemegfelelési direktíva napi piaci értékelést ír elő.	A SZTSZ-t legalább évente, az MTSZ-t pedig legalább negyedévente kell kiszámolni.

<p>Diverzifikáció</p>	<p>A CRD az egyes kockázatokra számolt értékeket összadja és nem vesz figyelembe diverzifikációt az egyes kockázati kategóriák között.</p> <p>A CRD entitások közötti diverzifikációt figyelembe vesz.</p>	<p>Az SZTSZ standard formula lineáris korrelációs mátrix használatát írja elő, amely figyelembe veszi az egyes kockázati modulok közötti diverzifikációt. Amennyiben a cég belső modellt használ az SZTSZ kiszámításához, szabadon alkalmazhat saját módszereket és becsléseket a diverzifikáció figyelembe vételére.</p> <p>A csoportszintű SZTSZ kiszámítása figyelembe veszi az entitások és csoportspecifikus kockázatok közötti diverzifikációt (a csoport szintű SZTSZ nem a solo SZTSZ-ek összegével egyenlő).</p>
<p>Standard módszerek a tőkeszükségletek számítására⁵</p>		

⁵Ez a S2D-beli MTSZ-re és a standard SZTSZ-re vonatkozik

<p>Kalibráció</p>	<p>A CRD nem rögzíti a standard módszerek kalibrációját.</p>	<p>A S2D egy általános kalibrációt rögzít az MTSZ-re és az SZTSZ-re.</p> <p>Az MTSZ-t egy éves időhorizontra, 80% és 90% közötti Value-at-Risk kockázati mérték mellett számítják.</p> <p>Az SCR-t egy évre, 99,5% Value-at-Risk-re kalibrálják. A kalibráció kockázatonként külön-külön történik, ezeket aztán megfelelő korreláció-bebecslések segítségével aggregálják.</p>
<p>Működési kockázat</p>	<p>A formulaalapú módszerek a különböző ágazatokra összegzik az üzlet nagyságának/volumenének egy együtthatóval vett szorzatát. A CRD-ben 3 módszer van – a Basic Indicator Approach (BIA), a Standardised Approach (TSA) és az Alternative Standard Approach (ASA). A BIA minden tevékenységet egyetlen ágazatként kezel, a TSA viszont 8 ágazati csoportba osztja szét őket. A nettó hozamot és a nem kamatjellegű bevételt tekintik az üzleti volumen mértékének. 12%, 15% vagy 18%-os együtthatókat használnak.</p> <p>ATőkeemfelelési direktíva megad egy alternatív módszert is néhány korlátozott tevékenységet ellátó befektetési cégre. A</p>	<p>Hasonló a CRD-hez. A S2D standard formula a unit-linkeden kívüli üzletet a működés volumenéhez köti (díjak és technikai tartalékok) és az alap SZTSZ (Basic SCR) 30%-ában maximalizálja.</p> <p>A működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény a unit-linked szerződéseknél figyelembe veszi a releváns éves költségeket</p>

	tőkekövetelményt az előző év vállalati általános költségeink negyedében állapítják meg.	
Pozíciókockázat / piaci kockázat	<p><u>Részvény pozíciókockázata:</u> Banki könyv – 8% (standard módszer) és 16 - 32 % (ha egy IRB bank az egyszerű kockázati súlyok módszerét választja). Kereskedési könyv – 12% (8% általános és 4% egyedi kockázat).</p> <p><u>Ingatlan pozíciókockázata:</u> 8%.</p> <p><u>Kamatláb kockázat:</u> Banki könyv – nincs 1. Pillérbeli tőkekövetelmény. Kereskedési könyv – Általános IRR követelmény (a duration és adott kamatlábváltozás alapján) plusz egyedi IRR követelmény (hasonló a</p>	<p>Általánosságban a S2D azt mondja ki, hogy a piaci kockázat moduljának az eszközök és kötelezettségek nem-illeszkedését (mismatch) kell tükröznie és figyelembe kell vennie a kötelezettségek átlagos lejáratí futamidejét (duration).</p> <p><u>Részvénykockázat:</u> Egy részvénykockázati almodul méri a részvények piaci értékének szórásában és értékében bekövetkező változás hatására az eszközök, kötelezettségek és pénzügyi termékek értékének érzékenységét.</p> <p><u>Ingatlankockázat:</u> Egy ingatlankockázati almodul méri az ingatlanok piaci értékének szórásában és értékében bekövetkező változás hatására az eszközök, kötelezettségek és pénzügyi termékek értékének érzékenységét.</p> <p><u>Kamatláb kockázat:</u> Egy kamatláb kockázati almodul méri a kamatlábak időbeni szerkezetében bekövetkező változás hatására az eszközök, kötelezettségek és pénzügyi termékek értékének érzékenységét.</p> <p><u>Devizaárfolyamkockázat:</u> Egy árfolyamkockázati almodul méri az árfolyamok szórásában és értékében bekövetkező változás hatására az eszközök, kötelezettségek és pénzügyi</p>

	<p>banki könyv kezeléséhez).</p> <p><u>Devizaárfolyamkockázat:</u> – 8%-a a nettó külföldi valuta pozíciónak.</p> <p>.</p>	<p>termékek értékének változását.</p> <p><u>Kamatréskockázat:</u> Egy kamatréskockázati almodul méri a kockázatmentes kamatláb feletti hitelrések időbeni szerkezetében bekövetkező változás hatására az eszközök, kötelezettségek és pénzügyi termékek értékének érzékenységet.</p> <p><u>Piaci kockázat koncentrációk</u></p>
<p>Biztosítási kockázat</p>	<p>Ez a hitelintézeteket csak korlátozott módon érinti.</p>	<p>A biztosítók számára az underwriting kockázat jelenti a legjelentősebb kockázatot. A biztosítási kockázati modulok a biztosítási szerződés megkötéséből eredő kockázatot tükrözik, kapcsolatban a fedezett veszélyekkel és az üzletvezetésbeli folyamatokkal. A biztosítási kockázat fő- és almoduljai a standard SZTSZ-formulában:</p> <ul style="list-style-type: none"> • életbiztosítási kockázat <ul style="list-style-type: none"> ○ halandósági kockázat ○ hosszú élet kockázata ○ rokkantsági-betegségi kockázat ○ törlési kockázat ○ életbiztosítási költségkockázat ○ felülvizsgálati kockázat ○ életbiztosítási katasztrófakockázat • nem-életbiztosítási kockázat <ul style="list-style-type: none"> ○ nem-életbiztosítási díjazási és tartalékkockázat ○ nem-életbiztosítási katasztrófakockázat

		<ul style="list-style-type: none"> • egészségbiztosítási kockázat <ul style="list-style-type: none"> ○ egészségbiztosítási költségkockázat ○ egészségbiztosítási díjazási és tartalékkockázat ○ járványkockázat.
Befektetési limitek/ tőkekövetelmények	<p><u>Limitek:</u> A nagykockázat definíció szerint azon kitettséget jelenti, amely meghaladja a vállalat szavatolótőkéjének 10%-át. A nagyfokú kitettségekre vonatkozó korlát egyedi szinten 25%, aggregált szinten (azaz az összes nagyfokú kitettségre összegezve) pedig 800%.</p> <p><u>Tőkekövetelmények:</u> ATőkemegfelelési direktíva lehetővé tesz a vállaltok számára a nagykockázati limitek túllépését, de csak azon az áron, ha a többlet összegre pótlólagos tőkekövetelményt képeznek</p>	<p>Mivel az új értékelési standardok megfelelően figyelembe veszik az eszközök hitel- és likviditási jellemzőit, valamint a szavatolótőke-szükséglet felőlel minden számszerűsíthető kockázatot és minden befektetésre vonatkozik a „prudens személy” elve, nem maradnak fenn mennyiségi befektetési korlátok és eszközalkalmassági kritériumok.</p> <p><u>Tőkekövetelmény.</u> Az SZTSZ magában foglal egy koncentrációs kockázati almodult a piaci kockázatban.</p>
Külső minősítések szerepe	<p>A nemteljesítési kockázat értékeléséhez külső minősítéseket lehet használni. A minősítéseket csak elismert külső hitelértékelési intézetek (External Credit Assessment Institutions (ECAIs)) nyújthatják. A CRD kiépít egy eljárást ezek figyelembe vételére.</p>	<p>Nem említi a S2D, de az eddigi hatástanulmányokból arra következtethetünk, hogy nagy valószínűséggel lesznek (2. lábjegyzet).</p>

Belső minősítések és belső modellek⁶		
Részleges modellek	Csak részleges belső modellek alkalmazhatók: a piaci és működési kockázatra szabadabban, a hitel kockázatra viszont csak korlátozottan.	Széles körű választási lehetőséget nyújt a teljes és a részleges modellek körében.
Felügyeleti jóváhagyás	A felügyeleti jóváhagyásról – a Hitelintézetekre vonatkozó direktíva 129 (2) cikkelyében részletezett esetekben (azaz ahol a felügyeleti hatóságok közös döntésére van szükség a belső modell használatával kapcsolatban) 6 hónapon belül kell határozni. Az engedélyezési kérelemnek dokumentálnia kell, hogy az IRB, IMM, AMA vagy VaR teljesíti a CRD-ben előírt minimális követelményeket.	A felügyelet számára 6 hónap áll rendelkezésre a belső modellek jóváhagyására vonatkozóan. Az engedélyezési kérelemnek dokumentálnia kell, hogy a belső modell teljesíti a S2D-ben előírt minimális követelményeket.
Lefedett kockázatok	I. Pillér: - IRB – hitelkockázat (főleg kockázati súlyok) - IMM – partnerkockázat (counterparty credit risk) (főleg kitettségi értékek) - AMA – működési kockázat VaR – piaci kockázatok (pozíciókockázatok a kereskedési könyvben, devizaárfolyamkockázat, és árukockázat) II. Pillér: -Itt szerepel minden olyan kockázat, melyet az I. Pillér nem (pl.: kamatláb és kamatrés kockázat) vagy nem megfelelően rendez.	Az összes mennyiségileg meghatározható kockázatot megkísérli számszerűsíteni ⁷ .

⁶Belső modellek a S2D-ben csak a SZTSZ-számításra használhatóak.

Módszerek és feltételezések kiválasztása	Az IRB csak a kockázati paraméterek saját becslésének használatát engedi meg, viszont azt nem teszi lehetővé az intézet számára, hogy meghatározza saját nemteljesítési, azaz hitel (kb.) kockázati modelljét. Az IMM, AMA és VaR széles modellezési szabadságot biztosít.	Minden kockázati modulra széles körű választási lehetőséget nyújt a módszerek és a feltételek kiválasztására és közel áll az AMA-hoz abban a tekintetben, hogy bármilyen megszorítást második szintű szabályok írnak elő.
Korreláció egy kockázati kategórián belül	Saját becslések megengedettek, kivéve a hitelkockázat korrelációkra a banki könyvben.	Saját becslések megengedettek.
Korreláció az egyes kockázati kategóriák között	A CRD-ben nem megengedettek. Az egyes kockázati kategóriákra kiszámolt tőkekövetelmények összeadódnak (korreláció=1).	Saját becslések megengedettek.
Kalibráció	Az IRB egy éves időhorizontra megfelel egy 99,9%-os Value-at-Risk ⁷ kockázati mértéknek egy konkrét modellt feltételezve a kötelezett nemfizetési kockázatára. A nemfizetés valószínűségét egy éves időhorizontra, 99,9%-os szintre kalibrálják. Az AMA egy éves, 99,9%-os VaR mértékkel egyezik meg. A kereskedési könyv 99%-os biztonsági szintre van	Az SZTSZ-re vonatkozó belső modelleket is a standard formula biztonsági szintjének megfelelően kell kalibrálni.

⁷ Például a QIS 3-ban szereplő kockázatok: működési; piaci – részvény, kamatrés, kamatláb, ingatlan, árfolyam; nemfizetési; élet – halandóság, hosszú élet, rokkantság, törles, költség, revízió, katasztrófa; egészség – költség, veszteség, járvány; nem-élet – díjazás/tartalék, katasztrófa.

	<p>beállítva, 10 munkanapos időtartammal. A tőkekövetelmény a kereskedési könyv kockázataira az alábbiak maximumaként számolódik:</p> <ul style="list-style-type: none"> -egy szorzószor (legalább háromszor) az átlagos VaR-érték az elmúlt 60 munkanapra számítva, -az előző nap VaR-ja. 	
<p>Minimum követelmények a belső modell használatára</p>	<p>A CRD követelményeket fektet le az alkalmazási feltételekről, statisztikai és adatminőségi normákról, értékelési, kockázatkezelési és dokumentációs előírásokról. Felügyeleti hozzájárulás szükséges.</p>	<p>A S2D lényegében a CRD-hez hasonló követelményeket fogalmaz meg. Felügyeleti jóváhagyásra van szükség.</p>
<p>Minimumkövetelmények az átmeneti időszakban</p>	<p>A fejlett módszereket (IRB vagy AMA) használó cégek tőkekövetelményének az első három évben legalább a Bázis 1 módszer szerinti tőkekövetelmény 95%, 90% és 80%-ának kell lennie</p>	<p>Nincsenek az átmeneti időszakra vonatkozó minimumok, de ha a cég belső modellt alkalmaz, akkor 2 éven keresztül be kell nyújtania az SZTSZ standard formula becslését, valamint a belső modell SZTSZ-eredményét is.</p>

Szavatolótőke		
Szavatolótőke elemek definíciója	Lefektet egy részletes listát, amely egyéb szavatolótőke-elemeknek csak korlátozott figyelembe vételét teszi lehetővé.	Megkülönböztet alapvető (a mérlegben szereplő) és kiegészítő (a mérlegben kívüli pl.: csoporttámogatás, lehívható tagi pótbefizetés) szavatolótőkét és kvalitatív kritériumokat határoz meg a tőkeelemek szintekre sorolásához. Egy második szintű szabály adja majd meg a szavatolótőke elemek listáját.
Lehetséges eltérések a szavatolótőke meghatározásában	<p>Általában a mérlegben kívüli szavatolótőke elemek nem megengedettek. Az egyetlen kivételt a szövetkezeti bankok tagi kötelezettségei képezik. Mindazonáltal ezeket csak második szintű tőkeelemként fogadják el és gyakorlatilag elhanyagolhatóak.</p> <p>Nemrealizált nyereségek (a piaci érték és a könyvszerinti érték pozitív különbségét jelenti):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hitelintézetekre vonatkozó direktíva: elfogadja 2. szintű tőkeelemnek, de csökkentésnek teszi ki az előre látható adóterhek miatt; • CAD: 3. szintű tőkeelemként fogadja el, limitek nélkül (de korrekcióknak teszi ki a 13. cikk 2. bekezdésének megfelelően) és csak a kereskedési könyv tevékenységeiből 	<p>A S2D több mérlegben kívüli szavatolótőke-elemet enged meg, de csak a mérlegben szereplő szavatolótőke elemek fedezhetik az MTSZ-t.</p> <p>A nemrealizált nyereségeket limitek nélkül elfogadják, mivel az eszközöket piaci értéken értékelik (Hasonlít a Tőkemegfelelési direktívára, de a Hitelintézetekre vonatkozó direktívára nem).</p> <p>Az innovatív tőkeelemek kezelését nem részletezi a S2D,</p>

	<p>származó kockázatok fedezésére megengedett</p> <p>Az első szintű innovatív tőke kezelésével kapcsolatban még nem döntött véglegesen az Európai Bizottság. A Bizottság 2006-ban a CEBS tanácsát kérte ebben a témában, a válaszadás határideje 2007 évvége.</p>	<p>talán második szinten kerül erre sor.</p>
<p>Limitek az első tőkeszintre</p>	<p>A banki könyv, azaz a Hitelintézetekre vonatkozó direktíva tekintetében a szavatolótőke legalább 50%-ának kell első szintű tőkének lennie. A kereskedési könyv vonatkozásában az első szintű tőke minimális arányáról a Tőkemegfelelési direktíva 14. cikke szól.</p>	<p>A MTSZ tekintetében az első szintű tőkeelemek aránya legalább 50%, az SZTSZ tekintetében pedig legalább 1/3.</p>
<p>A cégek önértékelési folyamatai, vállalatvezetése és kvalitatív kockázatkövetelményei</p>		
<p>Önértékelés</p>	<p>A CRD megkívánja a hitelintézetektől és befektetési szolgáltatóktól, hogy szilárd, hatékony és teljes értékelési stratégiákkal és eljárásokkal rendelkezzenek (Internal Capital Adequacy Assessment Process / ICAAP). Ezen stratégiák és értékelési folyamatok rendszeres belső felülvizsgálatoknak vannak alávetve.</p>	<p>A kockázatkezelési rendszer részeként minden biztosító vagy viszontbiztosító saját kockázat- és szolvenciaértékelést végez (ORSA).</p> <p>Az értékelés legalább a következőkre kitér:</p> <p>a) az általános szolvenciaigény, amely figyelembe veszi a vállalkozás egyedi kockázati profilját, jóváhagyott kockázatvállalási határait és üzleti stratégiáját;</p> <p>b) folyamatos megfelelés a tőkekövetelményeknek, továbbá a biztosítástechnikai tartalékokkal kapcsolatos követelményeknek;</p> <p>c) az érintett vállalkozás</p>

		kockázati profilja és szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltételek közötti jelentős eltérés mértéke.
Vállalatvezetés	A CRD követelményeket határozza meg a vállaltirányításra, belső ellenőrzésre, kockázatkezelésre, kiszervezésre és a vállalkozást ténylegesen vezető vagy más fő funkciót ellátó személyekre vonatkozó alkalmasságra és megbízhatóságra. A CRD egy külön kockázatkezelési funkciót is előír az IRB, AMA vagy VaR módszer használatának esetére.	Az ágazatközi összhang biztosítása érdekében alapvető fontosságú a bank-, az értékpapír- és a (viszont)biztosítási ágazatokban az irányítási követelmények összhangja. A S2-ben meghatározott irányítási követelmények e cél elérésére irányulnak. Az irányítási rendszer magában foglalja az alkalmasság és megbízhatóság, a kockázatkezelés, a sajátkockázat és szolvenciaértékelés, a belső ellenőrzés, a belső audit, a biztosításmatematikai feladatkör és a kiszervezés követelményeinek teljesítését. Az irányítási követelmények végrehajtási jogszabályai részletezik majd az arányosság elvét.

<p>Kvalitatív elvek a kockázatra</p>	<p>Átlalában minden kockázatot lefed, tekintettel a kvalitataív szabályokra. Emellett a CRD rövid technikai kritériumokat is előír a kockázatok kezelésére vonatkozóan. Ezek lefedik az alábbiakat:</p> <p>(1) hitelmegadás/hitelnyújtás, (2) reziduális kockázat, ha hitelkockázat csökkentése nem hatékony, (3) kockázatkoncentrációk, (4) értékpapírosításból eredő kockázatok, (5) piaci kockázat, (6) kamatláb kockázat, (7) működési kockázat, és (8) likviditási kockázat.</p>	<p>Átlalában minden kockázatot lefed, tekintettel a kvalitataív elvekre. Emellett a S2D felsorolja azokat a technikai területeket, ahol kockázatok kezelésére vonatkozóan speciális követelményeket kell figyelembe venni, és továbbfejleszteni a második szintű szabályokban. Ezek lefedik az alábbiakat:</p> <p>(1) underwriting és tartalékolás; (2) eszköz-forrás menedszment (ALM); (3) befektetés; (4) likviditási és koncentrációs kockázatmenedszment; (5) viszontbiztosítás és egyéb kockázatcsökkentő technikák.</p> <p>A S2D kimondja a "<u>prudens személy</u>" elvét a befektetésekre vonatkozóan.</p>
<p>Általános felügyelési elvek és a felügyeleti felülvizsgálati folyamat</p>		
<p>Általános felügyelési elvek</p>	<p><u>Arányosság elve:</u> A felügyeleti felülvizsgálat a CRD-ben az arányosság elvén alapszik. Ez kimondja, hogy a felülvizsgálatok gyakoriságának és intenzitásának figyelembe kell vennie a méretet, a szervezet jelentőségét, a hitelintézet tevékenységeinek természetét és összetettségét (Hitelintézetekre vonatkozó direktíva 124. cikk (4)).</p>	<p>A S2D céljának tűzi ki, hogy a felügyelést prospektív és kockázatorientált módon kelljen végezni. A felügyelést mind helyszínen, mind helyszínen kívül is végezni kell. Általánosságban, a S2D-ben lefektett követelményeket oly módon kell alkalmazni, amely arányos a (vizont)biztosító üzletében vállalt kockázatok természetével, összetettségével.</p>
<p>Általános felügyeleti hatáskörök</p>	<p>A CRD szerint az illetékes felügyeleti hatóságoknak korai fázisban meg kell</p>	<p>A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felügyeleti hatóságok megfelelő hatáskörrel</p>

	<p>tenniük a szükséges intézkedéseket vagy lépéseket azon hitelintézetek felé, amelyek nem teljesítik a CRD követelményeit.</p> <p>ATőkemegfelelési direktíva előírja, hogy az illetékes felügyeleti hatóságok számára biztosítva legyen szükséges feladataik teljesítése</p>	<p>rendelkezzenek prevenciós és korrekciós intézkedések meghozatalára annak biztosítása érdekében, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók betartsák az irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.</p>
<p>Felügyeleti felülvizsgálati folyamat</p>	<p><u>A felülvizsgálat hatálya:</u> A vállalat "intézkedései, stratégiái, eljárásai és mechanizmusai", valamint a cég fenn említett „tőke- és kockázatértékelési eljárásai”.</p> <p><u>Az intézkedés, amennyiben a felülvizsgálat „negatív megállapítást” tett, jelenthet</u></p>	<p><u>A felülvizsgálat hatálya:</u> A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felügyeleti hatóságok felülvizsgálják és értékeljék azokat a stratégiákat, folyamatokat és jelentési eljárásokat, amelyeket a biztosítók és viszontbiztosítók az irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések betartása érdekében dolgoztak ki.</p> <p>A felülvizsgálat és értékelés tartalma az irányítási rendszerrel kapcsolatos minőségi követelmények értékelése, azon kockázatok értékelése, amelyeket a vállalkozások vállalnak vagy vállalhatnak, valamint a vállalkozások arra irányuló képességének értékelése, hogy működési környezetüket figyelembe véve mennyire képesek felmérni az említett kockázatokat.</p> <p><u>A felülvizsgálatot követően kivételes körülmények között kiegészítő tőkeszükségletet is elő lehet írni.</u> E lehetőség a Tőkemegfelelési direktívánál részletesebben szabályozott, csak a következő esetekben alkalmazható:</p>

	<p>kiegészítő tőkeszükségletet, de csak abban az esetben, ha egyéb intézkedések alkalmazása önmagában valószínűleg nem javít a helyzeten megfelelő időkorláton belül. Nincs részletes szabályozás.</p>	<p>a) a felügyeleti hatóság megállapítja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a standard formulával számított szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől;</p> <p>b) a felügyeleti hatóság megállapítja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a belső modell vagy részleges belső modell alkalmazásával számított szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, mivel bizonyos számszerűsíthető kockázatok nem megfelelően vettek számításba és a megadott határidőn belül nem került sor a modellnek az adott kockázati profilhoz való kiigazítására;</p> <p>c) a felügyeleti hatóság megállapítja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító irányítási rendszere jelentősen eltér az előírásoktól, és az eltérés gátolja a vállalkozást abban, hogy képes legyen helyesen értékelni és kezelni azokat a kockázatok, amelyeknek ki van vagy ki lehetne téve, továbbá más eszközök alkalmazása önmagában nem valószínű, hogy a megadott határidőn belül orvosolni tudná a hiányosságokat.</p> <p>A kiegészítő tőkeszükséglet legalább évente felül kell vizsgálnia a felügyeleti hatóságnak és meg kell szüntetni, amennyiben a cég rendezte elégtelenségeit.</p> <p>A kiegészítő tőkeszükséglet csak abban az esetben lehet permanens jellegű, ha a kockázati profil jelentősen eltér a standard SZTSZ formula feltételezéseitől.</p>
--	--	--

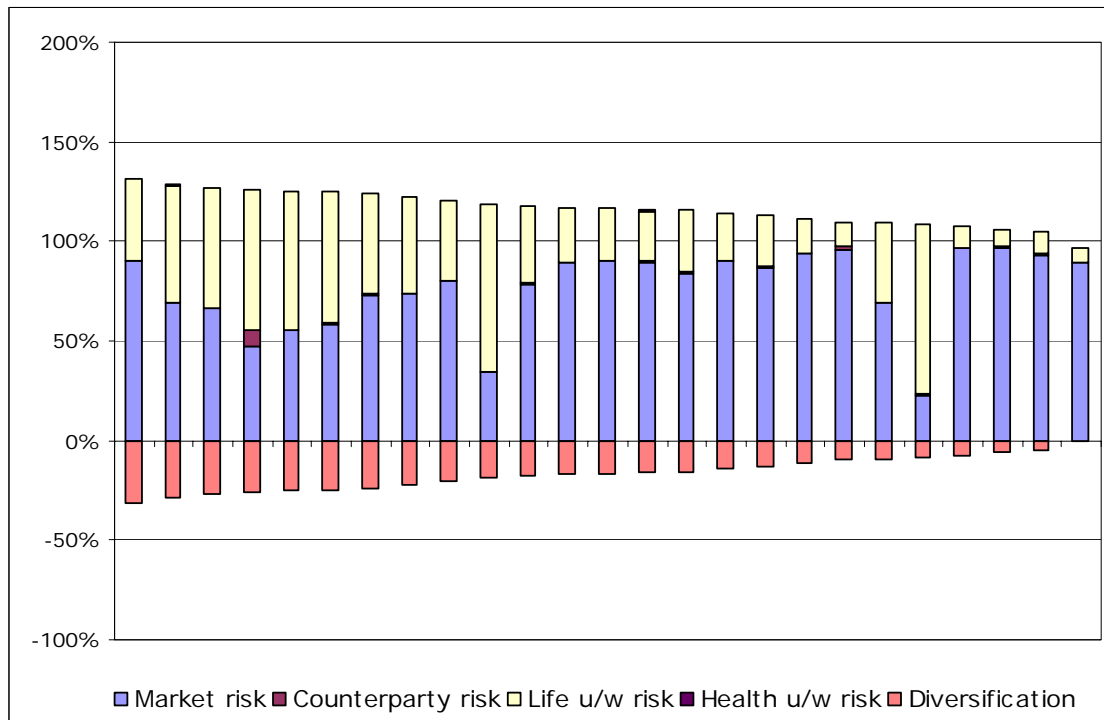
		A EU Bizottságnak még el kell fogadnia a végrehajtási szabályokat a körülményekre és a kiegészítő tőkeszükséglet számítására vonatkozóan.
Felügyeleti jelentés és közzététel		
Felügyeleti jelentés	<p>ATőkemegfelelési direktíva előírja, hogy az illetékes felügyeleti hatóságok számára legyen minden olyan információ elérhető, amely szükséges a Direktívának való megfelelés értékeléséhez. Arról is tájékoztatni kell a felügyeleteket, ha a felügyelt intézmények partnerei bizonyos tranzakciók során nem fizettek/teljesítettek.</p> <p>Hitelintézetekre vonatkozó direktíva specifikus jelentési követelményeket fogalmaz meg a nagykockázatokra, valamint egy hitelintézet és annak vegyes tevékenységű anya holdingtársasága közötti jelentős tranzakciókra.</p>	<p>A tagállamok előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók adják meg a felügyeleti hatóságoknak a felügyelethez szükséges tájékoztatást. A tájékoztatásnak legalább a következőkhöz szükséges információkat kell tartalmaznia:</p> <p>a) a vállalkozások által alkalmazott irányítási rendszer, a folytatott üzleti tevékenység, a szolvenciával kapcsolatban alkalmazott értékelési elvek, a vállalt kockázatok és a kockázatkezelési rendszer, valamint a tőkestruktúra, tőkeigény és tőkekezelés értékelése;</p> <p>b) a felügyeleti jogok gyakorlásából és a felügyeleti kötelezettségek teljesítéséből eredő helyes döntések meghozatala.</p> <p>A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felügyeleti hatóságok a következő hatáskörökkel rendelkezzenek:</p> <p>a) az fenn említett tájékoztatás jellegének, alkalmazási körének és formátumának meghatározása; a tájékoztatás megadására a felügyeleti hatóságok a következő időpontokat írják elő a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak:</p> <p>i. előre meghatározott</p>

		<p>időszakonként;</p> <p>ii. előre meghatározott események bekövetkeztek;</p> <p>iii. a biztosító vagy viszontbiztosító helyzetének vizsgálata során;</p> <p>b) közvetítőknél található vagy harmadik felekkel kötött szerződésekkel kapcsolatos információk beszerzése;</p> <p>c) információkérés külső szakértőktől, például könyvvizsgálóktól és biztosítási matematikusoktól.</p>
Közzététel hatálya	A kockázatkezelés részletei, konszolidációs eljárás, szavatolótőke, tőkekövetelmény-számítás, értékelési folyamatok, kockázatkitettségek, az IRB, AMA, stb. használata	<p>A szolvenciáról és pénzügyi helyzetről szóló jelentést a biztosító vagy viszontbiztosító igazgatóságának vagy ügyvezető testületének jóvá kell hagynia, a közzétételre csak ez után kerülhet sor. Az éves közzététel hasonló a CRD-hoz, az alábbiak kivételével:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ A 2. Pillérbe tartozó kiegészítő tőkeszükségletek és a felügyeleti hatóság indoklása. ▪ Az MTSZ megsértése, az SZTSZ jelentős megsértése, a releváns magyarázattal. ▪
Közzététel gyakorisága	Éves közzététel	Legalább évenkénti közzététel.
Mentességek a közzététel alól	Információk bizalmas kezelése vagy jelentéktelensége.	Információk bizalmas kezelése vagy jelentéktelensége.
Közzétételi követelmények a felügyeleti hatóságok számára	<p>A CRD szerint, a illetékes hatóságoknak kell közzétenniük az alábbi információkat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • a banki szabályozásra vonatkozó törvényi, 	<p>A S2D megköveteli a tagállamok felügyeleti hatóságaitól az alábbiak közzétételét:</p> <ul style="list-style-type: none"> • a biztosítási szabályozásra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási

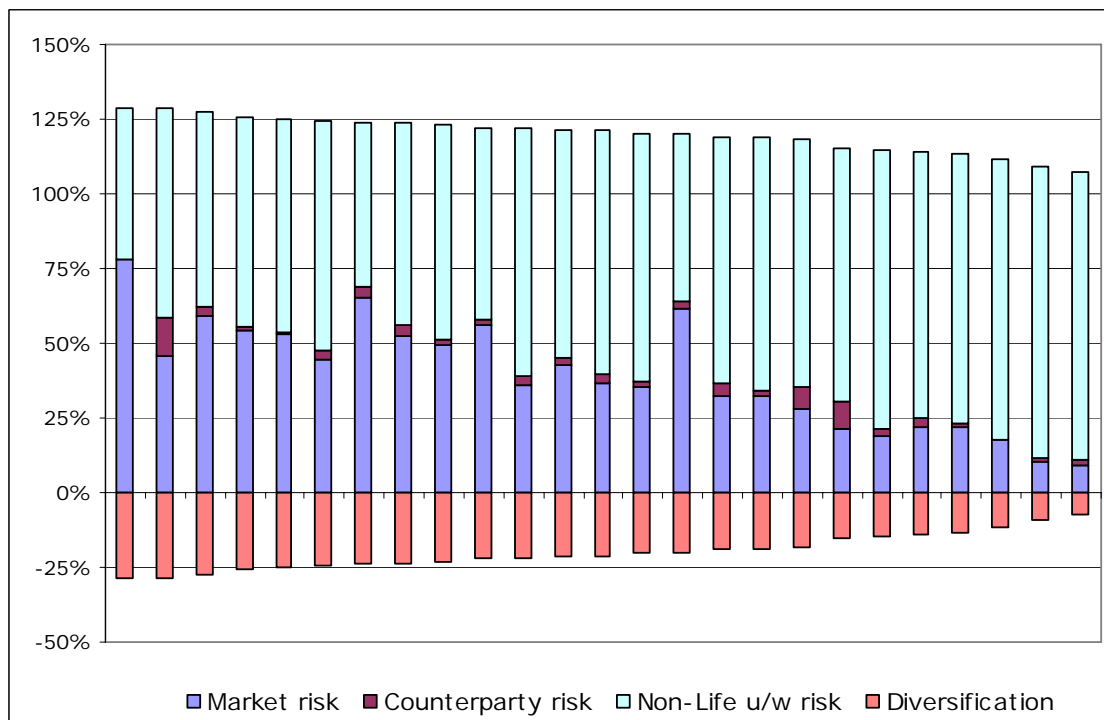
	<p>rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint általános iránymutatások szövege;</p> <ul style="list-style-type: none"> • az irányelvben engedélyezett választási és mérlegelési lehetőségek alkalmazásának módja; • felügyeleti felülvizsgálat általános kritériumai és módszerei; • a prudenciális szabályok alkalmazásának főbb területeire vonatkozó statisztikai aggregátumok. 	<p>rendelkezések, valamint általános iránymutatások szövege;</p> <ul style="list-style-type: none"> • az irányelvben engedélyezett választási és mérlegelési lehetőségek alkalmazásának módja; • felügyeleti felülvizsgálat általános kritériumai és módszerei; • a prudenciális szabályok alkalmazásának főbb területeire vonatkozó statisztikai aggregátumok; • a felügyelés céljait és főbb tevékenységeit. <p>Továbbá, a CEIOPS-nak évente nyilvánosságra kell hoznia részletes információkat a kiegészítő tőkeszükségletekre vonatkozóan.</p>
--	---	--

A Szolvencia II harmadik hatástanulmányának CEIOPS jelentéséből származó eredmények⁸:

- **Az alap SZTSZ⁹ összetétele (élet ág):**

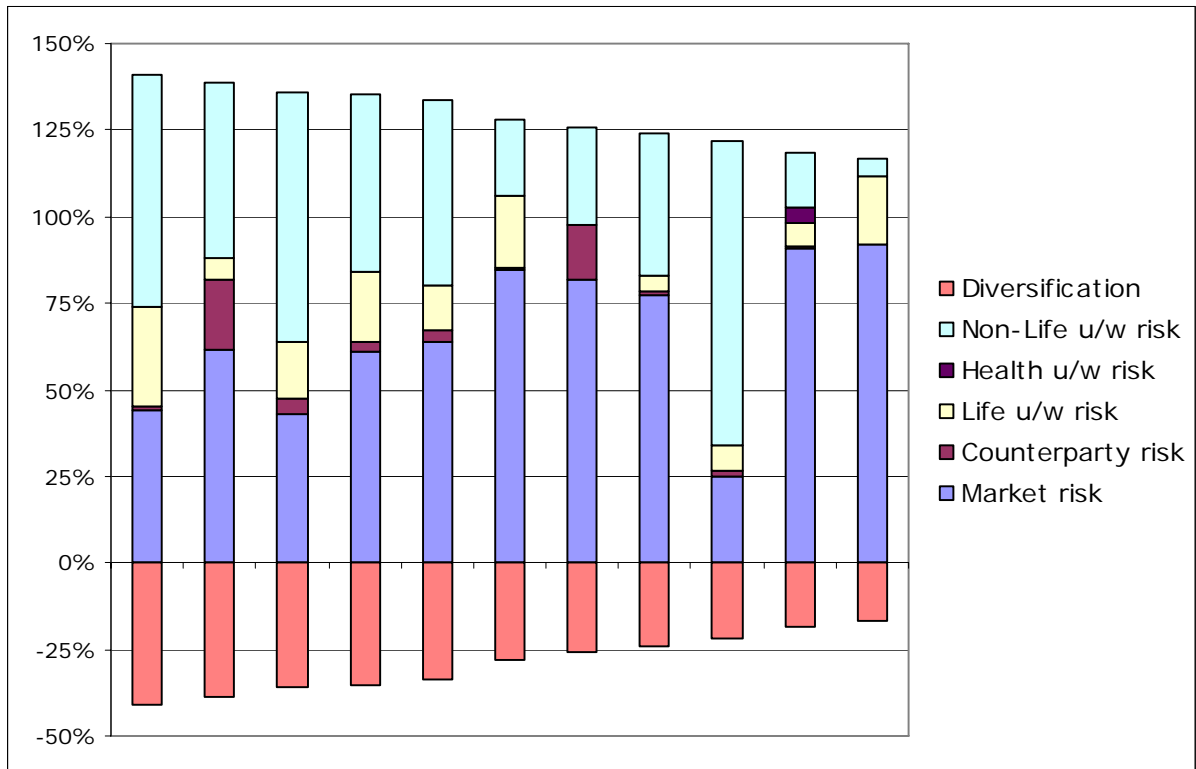
- **Az alap SZTSZ összetétele (nem-élet ág):**

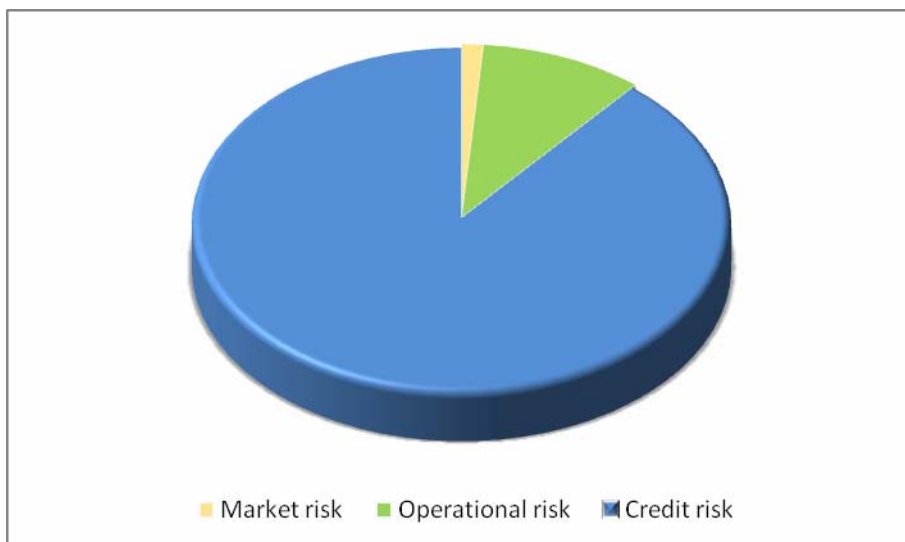
⁸ Az egyes oszlopok a hatástanulmányban résztvevő országokat jelentik, anonimizált módon.

⁹ Az alap SZTSZ alatt a működési kockázat nélkül számolt szavatolótőke szükségletet értjük.

- Az alap SZTSZ összetétele (kompozit cégeknél):

A Basel II ötödik hatástanulmányából származó adatok alapján az egyes kockázatok által generált tőkezsükségletek viszonya a teljes tőkezsükséglethez:

Források:

- [..\2007. október 29-30.-ai Members' Meeting dokumentumai\CEIOPS-SEC-42-07 Rev. 1 Comparison Solvency II-CRD.doc](#)
- http://www.pszaf.hu/resource.aspx?ResourceID=pszafhu_vkkharmadik
- [F:\Szolvencia II\Keretirányelv-tervezet \(Monster\)\com2007_0361hu01.doc](#)
- http://finance.uni-corvinus.hu/fileadmin/user_upload/hu/tanszekek/gazdalkodastudomanyi/tsz-bvp/tantargyak/2007-08_1/Kockazatok_-_szeminarium/Kormrendelet.doc
- http://www.pszaf.hu/resource.aspx?ResourceID=pszafhu_bazelII_utmutatoICAAP
- A Szolvencia II. projektről és a felkészülés ütemezéséről (Tájékoztató a Felügyeleti Tanács részére; 34279/3/2007.)

[Q:\CEIOPS\2007. október 29-30.-ai Members' Meeting dokumentumai\CEIOPS-SEC-68-87 QIS3 Report \(sanitised\).doc](#)